Kállay Sándor

Szenteste

Gyere ide, ülj le mellém
kedvesem,
kedvesem,
elszáguldott egy esztendő
sebesen,
sebesen,
emlékezzünk, tervezgessünk
csendesen,
csendesen,
Fáradt vagyok, és a szívem
megpihen,
megpihen,
azt, hogy te is elfáradtál
elhiszem,
elhiszem,
talán, mert megöregedtünk.
Van ilyen,
van ilyen.

Itt vannak a gyermekeink,
vendégek,
vendégek,
ilyenkor ők kis helyen is
elférnek,
elférnek,
csodálják a fenyőfánkat,
de szép lett,
de szép lett.

Karácsonykor ajándék a
hóesés,
hóesés,
Ünnepi lesz a varázslat,
oly mesés,
oly mesés,
ennél nincs szebb, csak a gyermek
nevetés,
nevetés.